

Blok tematyczny: Wypoczynek ucznia.

Temat dnia: Fotografowanie przyrody.

Cel lekcji: Powtórzyć datę danego dnia. Systematycznie powtarzać i utrzymywać słownictwo. Wprowadzić nazwy kolorów, kształtów i wielkości. Ćwiczyć dialogowanie. Wdrażać do rozumienia ze słuchu. Kształcić zdolność pracy w grupie. Przygotować do sprawnego opisywania przedmiotów za pomocą przymiotników. Kształcić poprawną wymowę.

Pomoce:

Uczeń: przybory szkolne, wykonane przez siebie zdjęcia.

Nauczyciel: Tabelki do wypełniania, "sklep" z wyrazami, obrazki, fotografie itp.

Zapis w dzienniku: Powitanie wszystkich miłośników otaczającego świata. Powtórzenie dzisiejszej daty i napisanie jej na tablicy. Utrwalanie otaczającego świata na fotografii. Kolor, kształt, wielkość przedmiotu. Praca w grupach - opisujemy wybrane przedmioty za pomocą przymiotników. Sklep z wyrazami. Papierowe kulki jako rodzaj waluty. Trzy przymiotniki dla jednego rzeczownika.

Dialogowanie w kręgu. Wykupywanie swoich kulek - sprawdzanie umiejętności językowych i stopnia opanowania materiału. Skuteczna współpraca w grupie. Fotografia utrwała chwilę, a słowo?.

Fragment powieści Sienkiewicza lub wiersza Adama Mickiewicza.

Przebieg:

1. Powitanie.

N. mówi:

Witam wszystkich, którzy kochają przyrodę (*albo* dzieci, które kochają).

Witam wszystkich, którzy lubią kwiaty

Witam wszystkich, którzy lubią psy.

Dalej N. prosi dzieci, które mają pomysł na własne powitanie, aby wychodziły na środek i wygłaszały własne zdanie powitania (utrwalenie określonej konstrukcji).

Witam wszystkich, którzy lubią psy, las, zające, kury, kaczki, drzewa. Można dać szansę powitania w ten sposób każdemu dziecku w klasie.

2. Powtórzenie dzisiejszej daty i napisanie jej na tablicy.

Utrwalenie pytania i odpowiedzi:

Którego dzisiaj mamy? Mamy 9 (dziewiątego) lutego.

albo: Którego dzisiaj jest? Dzisiaj jest 9 (dziewiąty) lutego.

2. Wstępną fazę lekcji można rozpocząć na spacerze, gdzie telefonem komórkowym dzieci wykonują zdjęcia wybranych obiektów przyrody albo zalecić, by dzieci przyniosły na lekcję wykonane przez siebie zdjęcia.

3. Rozmowa kierowana o archiwizującej roli zdjęć: dzięki nim utrwalamy, zapamiętujemy, możemy wielokrotnie oglądać te same szczegóły.

Pytania N.:

Kto fotografował kiedyś chmurę, kwiaty, drzewa, zwierzęta, ludzi? (Swobodne wypowiedzi dzieci).
Co można sprawdzić na fotografii, już po powrocie ze spaceru, który się odbyło z aparatem?
(Można sprawdzić szczegóły, czyli kolor przedmiotu, jego kształt, wielkość, opisać wrażenie, które robi i miejsce, w którym się znajduje).

4. Praca w grupach:

Dzieci przyglądają się wybranym fotografiom: liść, kwiat, drzewo, nos pieska itp.

Otrzymują tabelkę, którą należy wypełnić odpowiednimi przymiotnikami. Zestaw przymiotników ma N. W razie potrzeby dzieci przychodzą do N. na zakupy i mówią: **Poproszę wyraz nazywający kolor, poproszę wyraz nazywający kształt.**

Ponieważ dzieci słabo jeszcze mówią po polsku, spotkanie w sklepie może się rozpoczynać pytaniem N:

Czy chcesz kupić wyraz nazywający kolor?

Czy chcesz kupić wyraz nazywający kształt? (słowo kształt N. unaocznia odpowiednim gestem)

Dzieci płacą papierowymi kulkami, które wcześniej przygotował N (każda grupa ma inny kolor kulki). Po zakończeniu ćwiczenia dzieci będą musiały wykupić swoje kulki, wykonując zadania językowe zadane przez N.

Poniższą tabelkę wypełniono przykładowo. Uczniowie dostają wariant niewypełniony. Najpierw wybierają obiekty do opisu na podstawie zrobionych lub wybranych zdjęć. Grupa na początku wpisuje wyrazy, które potrafi przypomnieć sobie samodzielnie. Potem rozpoczyna "zakupy" w "sklepie" N.

Wystarczy, jeśli grupa dobierze wybranemu rzeczownikowi trzy przymiotniki. Zestaw wpisany poniżej to tylko wskazówka dla N.

Wyraz	kolor	wielkość	kształt
Liść	zielony	duży	owalny
Kapelusz	czerwony	wielki	okrągły
nosek pieska	czarny	mały,	trójkątny
Koc	biały	olbrzymi	podłużny
Ser	żółty	ogromny	kwadratowy
Płatek	fioletowy	szeroki	prostokątny
Pień	brązowy	wąski	Krzywy

5. Dialogowanie w grupie. Dzieci siedzą w kręgu i po kolei zadają pytania o wyrazy, które zanotowały w swojej tabelce: Jaki jest kwiat? Kwiat jest różowy (itp.) Pytania w kręgu dotyczące kolejnych rzeczowników powtarzają się wielokrotnie dla utrwalenia nowo poznanych wyrazów.

6. Wykupywanie swoich kulek. Grupa wysła przedstawiciela "na zakupy".

Dziecko mówi: Chcę wykupić swoją kulkę.

N. mówi: Powiedz mi, jaki jest listek na waszym zdjęciu.

Dziecko odpowiada: Nasz listek jest zielony, owalny, szeroki.

Dobra odpowiedź powoduje odzyskanie kulki. Jeśli padnie odpowiedź niepełna, uczeń wraca do grupy, gdzie cała grupa powtarza właściwą odpowiedź na pytanie, aby przygotować kolegę do odpowiedzi, po czym to samo dziecko jeszcze raz wyrusza "na zakupy".

7. Fotografia zatrzymuje, utrwala zdarzenia, przyrodę, ludzi. Podobną funkcję spełnia literatura. Można słowem opisać piękne miejsca i jeśli zamkniemy oczy podczas czyjś czytania, zobaczymy opisywane miejsce w swojej wyobraźni.

N. mówi: Przeczytam wam teraz opis przyrody. Zamknijcie oczy i spróbujcie wyobrazić sobie, jakie kolory widzicie podczas czytania.

Teksty do wyboru znajdują się poniżej w aneksie. N. powinien wybrać jeden z nich.

N. mówi:

Zamknijcie oczy, siądźcie wygodnie i posłuchajcie. Przeczytam wam opis przyrody (Wybrany tekst czytamy dwukrotnie). Następnie dzieci nazywają kolory, które kojarzą im się z przeczytanym tekstem.

Pytanie N: Jakie kolory widziałeś, gdy czytałem fragment? (wypowiedzi kolejnych dzieci)

8. Zadanie domowe:

Przepisz starannie do zeszytu podaną rymowaną. Zastanów się, co ona oznacza. Naucz się jej na pamięć.

„Dobre momenty - jak fotografie-
trzymam w swej głowie jak w starej szafie”

Wybór tekstów do wzorcowego czytania przez N.

Najpiękniejsze w polskiej literaturze opisy przyrody.

Henryk Sienkiewicz, fragment powieści „W pustyni i w puszczy”.

„ Na niebie rozwieszały się cudne, siedmiobarwne tęcze, a wodospad był prawie ciągle w nie ubrany. Krótko trwające ranne i wieczorne zorze grały tysiącami tak świetnych blasków, że nawet i w Pustyni Libijskiej, dzieci nie widziały nic podobnego. Najniższe, bliskie ziemi obłoki, barwiły się wiśniowo, górne, lepiej oświecone, rozlewały się na kształt jezior z purpury i złota, a drobne, wełniste chmurki mieniły się jak rubiny, ametysty i opale”.

Adam Mickiewicz, „Zachód słońca” - fragment „Pana Tadeusza”

Słońce już gasło, wieczór był ciepły i cichy,
Okrąg niebios gdzieniegdzie chmurkami zasłany,
U góry błękitnawy, na zachód różany;
Chmurki wróżą pogodę, lekkie i świecące,
Tam jako trzody owiec na murawie śpiące,
Ówdzie nieco drobniejsze, jak stada cyranek.
Na zachód obłok na kształt rąbkowych firanek,
Przejrzysty, sfałdowany, po wierzchu perłowy,
Po brzegach pozłacany, w głębi purpurowy,

Jeszcze blaskiem zachodu tlił się i rozżarzał,
Aż powoli pożółkniał, zbladnął i poszarzał:
Słońce spuściło głowę, obłok zasunęło
I raz ciepłym powiewem westchnąwszy usnęło.